



# WORLD PARROT TRUST

**PsittaScene Summer/sommaren 2016**  
**Översättning Lars Persson/Maria Rogstadius**  
**www.parrots.org**  
**sweden@parrots.org**

---

## INNEHÅLL

- 4 Från redaktören *Desi Milpacher*
- 6 En volontärs rapport *Nyheter från Araprojektet*
- 10 Papegoja vs kakadua – Finns det någon skillnad? *Vinnande bidrag i BirdLife Australias fototävling*
- 12 Ett lyckosamt möte: *Den anmärkningsvärda historien om ASM Cambaquara*
- 16 Att klättra högt för *timnejakon*
- 22 Stoppa handeln med joko: framsteg *Petition som anbefaller CITES att stoppa all legal handel*
- 24 Med fokus på volontärer *Maria Rogstadius*
- 26 PsittaNytt *Papegojnyheter och händelser, WPT-kontakter*
- 28 Papegojor i det fria *Rödbukig långvingepapegoja*

### Om WPT

Tillfångatagande av levande fåglar för handel samt habitatförlust och andra faktorer ökar riskerna för vilda papegojor. En av tre papegojarter är för närvarande hotad i det fria.

Som ledande aktör för papegojors bevarande och välfärd så arbetar World Parrot Trust med forskare, lokala organisationer, samhällsrepresentanter och regeringar för att ta fram effektiva lösningar för att rädda papegojor.

I över tjugofem år har WPT vuxit och blivit en global kraft som snabbt tar sig an brådskande uppgifter och stödjer långsiktiga papegojprojekt. WPT har lett projekt i 42 länder och som berört 66 papegojarter.

---

## På omslagen

Ett par röda aror (*Ara macao*) som fotograferats inom Araprojektet i Costa Rica. Foto © Celine Depas.

Under 17 år har *The Ara Project* frisläppt över 150 röda aror på olika ställen runt om i Costa Rica, senast vid Punta Islita. Där har nästan 40 aror blivit återförda till naturen genom långsam frisläppningsprocess som förbereder dem för livet i det fria. Nyligen har några fåglar startat ett nytt kapitel i det fria - de har nämligen börjat häcka.

Läs mer om detta på sidan 6, **En volontärs rapport** *Nyheter från Araprojektet*

---

### Dina åsikter

Berätta för oss om vad du tycker om oss och våra aktiviteter! Vi skulle uppskatta att höra av dig. Vår adress är [EDITOR@PARROTS.ORG](mailto:EDITOR@PARROTS.ORG) och vi kommer att återge dina åsikter här på denna sida i kommande nummer.

---

## Från redaktören

Förändring är bra och nödvändig. Att utveckla idéer och annat är väsentligt i livet och i bevarandearbete. Oavsett om det är på ens egen bakgård eller globalt så förändras allt ständigt- så även *PsittaScene*, med ny design på några av våra sektioner.

I kommande upplagor så vill vi också ta ett steg tillbaka i tiden och återuppliva "Letters to the Editor" (brev till redaktören). Vi skulle gärna vilja veta vad du tycker om det vi gör - projekt som vi arbetar med, saker vi lyfter fram ooh kampanjer för och förändringar vi har gjort.

Vi vill veta mer om dina tankar kring papegojor, både sällskapsfåglar och de i det fria. Vi uppmuntrar till att ställa frågor och starta en dialog - viktiga saker kan uppnås när människor samarbetar och samtalar.

Och vi skulle gärna vilja ta upp denna dialog här i *PsittaScene*! Till en början så inbjuder vi er att e-maila oss (*adressen finns till vänster*) om dina tankar, frågor och kommentarer. Vi kommer att beakta alla och vi kommer också att lyfta fram några av dem i vår tidning.

Under tiden, ta del av våra senaste uppdateringar från våra partnerprojekt i

Brasilien, Costa Rica och Afrika med aror och afrikanska jakos.

Vi ser framåt att påbörja en konversation med er alla.

*Desi Milpacher, redaktör för PsittaScene*

---

### PAPEGOJKALENDER FÖR 2017

SÄLJS NU!

Njut av fantastiska papegojfoton under 12 månader  
På detta sätt stödjer du bevarandet av papegojor

[Parrots.org/calendar](http://Parrots.org/calendar)

---

## En volontärs rapport - Nyheter från Araprojektet

Av Angharad Thomas

**WOW, VAD HÄNDELSERIKT DET SENASTE ÅRET HAR VARIT VID ARAPROJEKTET!**  
När jag reflekterar över allt vi har uppnått här under denna tid kan jag med visshet säga att det finns mycket mer att göra när man ska ta hand om papegojor än jag någonsin kunde föreställa mig.

För det första, när jag säger "några" papegojor så menar jag över ett hundra aror vid häckningscentrumet vid Punta Islita såväl som flockar av återintroducerade aror vid både Punta Islita på västkusten och Manzanillo på den östra. För de som inte känner till Araprojektet så är vi en bevarandeorganisation för Costa Ricas två inhemska ara-arters överlevnad och tillväxt, nämligen den röda aran (*Ara macao*) och den större soldataran (*Ara ambiguus*). Dessa båda arters antal har snabbt minskat över hela Centralamerika, under de senaste 30-60 åren genom avskogning, boplundring och fågelfångst. Vårt arbete involverar uppfödning av de båda arterna i fångenskap och frisläppning av ungfåglar i områden där de utrotats.

Fastän Araprojektet i en eller annan form har funnits i över 30 år och framgångsrikt frisläppt både röda aror och större soldataror så finns det alltid många saker att förbättra. Vi har spenderat de sista åren på att granska oss själva som organisation och fokuserat på hur vi kan bli bättre. Vi har satt mål och planer för hela vår breda verksamhet och vi har ändrat och förbättrat olika saker.

Vi har alla arbetat otroligt hårt, både volontärer och staben, för att förändra en del viktiga saker. Och nu har några underbara händelser gett oss belöning för vårt hårda arbete. Men först något som har hållit oss sysselsatta det senaste året.

Först och främst kommer våra arors hälsa och välmående. Veterinärer och biologer arbetar, ibland ideellt, i projektet och de har följt upp hur vi matar våra fåglar i voljärerna, undersöker vad de äter i det fria och jämför med vad som är tillgängligt för oss här i Costa Rica. Specialiserade dieter har utarbetats för varje art liksom för fåglar i konvalescens och fåglar som kommer att frisläppas. Fåglars vanor och diet är annorlunda i fångenskap vilket betyder att de inte alltid har naturlig resistens mot sjukdomar. Som en konsekvens av detta har vi tagit tillvara metoder från jordbruket för att skydda mot överföring av parasiter och bakterier till våra fåglar. Bland annat innebär dessa speciella försiktighetsåtgärder tidvis avföringskontroller – min favorittid under månaden!

Naturligtvis vill vi även att våra aror ska vara mentalt friska! Av detta skäl ser vi över deras fysiska och sociala miljö. Vi har spenderat månader vid Punta Islita med att konstruera nya voljäer, förbättrat och ändrat existerande och satt upp skydd mellan dem (särskilt de större soldatarorna önskar lugn när de häckar). Vi har planterat träd, slingerväxter och marktäckare, installerat sprutanordningar så att alla kan få regelbunden dusch och sett till att de får mera tillgång till skugga. Både våra fåglar i voljäer och de i det fria har fått holkar. För våra frisläppta fåglar är det speciellt viktigt. Klättrandet samt att dra upp holken med rep och fästa den vid trädet allt medan du själv hänger i ett rep är ett utmanande jobb. Det var ett verkligt äventyr för stab och våra volontärer vid vårt frisläppningscentrum för större soldataror vid Manzanillo eftersom träden där kan vara 50 till 60 meter höga och fullt med andra invånare, inklusive ormar. För fåglarnas mentala stimulering så ändrar vi position på grenar, erbjuder dem färsk föda och leksaker som de kan leka och bita i och vi funderar även över andra berikningsmöjligheter.

Slutligen så är aror otroligt intelligenta och sociala djur och är ofta trogna partners hela livet. Därför är deras umgänge med andra fåglar ytterst viktigt. Från januari till april drev vi en dejtingbyrå för aror och vi tog några av våra aror som fanns i fångenskap och som inte hade en partner och blandade dem för att se om någon skulle finna någon som de tyckte om. Då man bor i djungeln kan det bli lite lugnt så det här var för oss som "reality TV" och vi iakttog med fascination hur de umgicks, flörtade med varandra och skapade band, allt i arornas komplexa samhälle. Nya par (som var lätta att se i deras kärleksfulla beteenden då de bl.a. "kysstes" (beaking), kröp tätt intill varandra, talade kärleksfullt med varandra och även höll varandra i fötterna) flyttades sedan in i privata häckningsvoljäer.

Allt detta arbete är bara toppen av ett isberg och naturligtvis pågår vårt arbete

samtidigt som vi iakttar och lär mycket om våra fåglar och fortsätter att kämpa för att kunna erbjuda dem det bästa vi kan. Men vi ser redan positiva resultat av vårt arbete eftersom fåglarna tycks nöjda, avslappnade och friska. Och i Manzanillo för bara ett par månader sedan blev två av våra frisläppta större soldataror föräldrar. Det var ett mycket speciellt ögonblick för Araprojektet och för arorna, eftersom vi är den första organisationen i världen att föda upp och frisläppa större soldataror i det fria och att de frisläppta fåglarna i sin tur föder ungar. Jag är mycket lycklig över att konstatera att ungen växer och frodas. Samtidigt i häckningsvoljären i Punta Islita finns det en liten röd araunge vars ögon inte öppnats ännu och som är vildsint bevakad och skött av sin mamma och pappa. Och många andra par ser ut att vara på gång.

Dessa underbara händelser säger att vi är på rätt spår då det gäller att fortsätta att hjälpa dessa båda arter att återhämta sig i det fria och producera många friska unga aror som efter hand kan frisläppas vilket kommer att innebära att dessa färggranna karismatiska fåglar kommer att vara där de skall vara, nämligen i Costa Ricas skogar!

---

*Angharad Thomas är lärare, kommunikatör och fågelälskare från Western Australia som arbetar som platschef för Araprojektets häcknings- och frisläppningscentrum vid Punta Islita, Costa Rica.*

---

### **Bildtexter:**

(Vänster) En av våra frisläppta större soldataror som vaksamt betraktar vår kamera

(Höger) Röd ara som vägts och genomgått hälsokontroll.

(Överst till vänster) Större soldataror interagerar

(Överst till höger) Sex veckor gammal större soldatara vägs

(Nederst till vänster) Veterinären Celine Depas kollar ett prov

(Nederst till höger) Uppfödningsvoljärer och holkar vid Manzanillo.

---

### **Om Araprojektet**

Araprojektet är en regeringsövervakad licensierad bevarandeorganisation i Costa Rica som sköts av den icke-kommersiella organisationen "Asociación El Proyecto Ara". Dess primära mål fokuseras på att återintroducera aror inom sina forna utbredningsområden över hela Costa Rica. Besök webbsidan [thearaproject.org](http://thearaproject.org) för att ta del av information om hur man kan bli volontär och andra sätt att stödja arbetet med att bevara aror.

---

## Papegoja vs. kakadua – finns det någon skillnad?

Av Georgina Steytler

**Har du någonsin ställt denna fråga?** Om ja, hur många av er (som inte är ornitologer eller andra fågelkunniga) vet svaret?

Det är något som jag tvingades fråga mig själv då jag organiserade "BirdLife Photography's 'Cockatoos' Competition" (tävling med att fotografera kakaduer), som löpte mellan 21a mars och 18e april 2016 och svaret förvånade mig. Det visar sig att skillnaden är större än bara "en större fågel som kräver större godbitar." Faktum är att inte alla kakaduer är större än papegojor. Den lilla vackra nymfkakaduan är också en kakadua!

Kakaduer är fantastiska fåglar. De är huvudsakligen stora, högljudda och enormt personliga fåglar. Du kan inte se många andra fåglar som hänger i kraftledningarna i en fot och snurrar runt i luften eller som på skoj upprepat glider nedför korrugerade plåttak! Och enligt *Handbook of the Birds of the World* (Vol 4; s.246, Lynx Edicions & BirdLife International) särskiljer sig kakaduer från andra papegojor genom:

- Förekomsten av en gallblåsa
- Halspulsåderns position
- Frånvaron av blå och gröna fjädrar (ett aha-ögonblick för mig!)
- Kraniets form
- Tofsen på huvudet, och
- Duniga ungar

Skillnaderna mellan papegojor och kakaduer gör denna fågelordning ännu mera fascinerande. När vi lär oss mer om deras liv och historia kanske vi kommer upptäcka ytterligare särskilda drag som kan läggas till vår kunskap.

---

### Om författaren

**Georgina Steytler** är koordinator för "BirdLife Photography, Bird Photographer" (*Wild & Endangered* | [www.wildandendangered.com.au](http://www.wildandendangered.com.au)) och "Community Education Committee"-medlem i "BirdLife Western Australia" (en underavdelning till "BirdLife Australia"). Hon har arbetat intensivt med "Western Ground Parrot"-projektet (västlig markpapegoja).

Hon bor i Toodyay, Western Australia.

**“BirdLife Photography”** är en särskild intressegrupp inom BirdLife Australia och erbjuder både ett forum och resurser för fotografer, fågelskådare och andra intresserade för att höja kunskapsnivån och uppskattandet av fåglar genom mediet fotografi. Den har också en stor bildsamling över australiska fåglar och de flesta av dessa bilder är tillgängliga då de används för bevarandeändamål. Fototävlingar för medlemmar hålls varannan månad. Mer information genom: [birdlifephotography.org.au](http://birdlifephotography.org.au)

---

## **Ett lyckosamt möte: *Den anmärkningsvärda historien om ASM Cambaquara***

**Artikel av Isabel Almeida, foton © ASM Cambaquara**

**Ombyte förnöjer, och i detta fall så även för papegojor.** Pablo Melero och Silvana Davino sökte att undfly det stressande stadslivet och förvärvade 1999 en egendom, Rodamonte på Ilhabela, utanför Brasiliens kust. Deras allt oftare besök under veckohelger ledde till att de slutligen flyttade dit. Och såsom så ofta händer så var det en lycklig omständighet som ledde till utvecklandet av en speciell plats för att återbörda skadade eller misshandlade inhemska papegojor till det fria.

### **Livet går inte alltid som planerat. Ibland blir det till och med bättre.**

I maj 2008 hittades en blåvingad parakithona (*Brotogeris tirica*) nära egendomens ingång. Pepa, som hon kallades, diagnostiserades med en vinge ur led och fick veterinärvård. Hon kunde inte flyga och hon sköttes av Silvana, som dock inte hade någon erfarenhet av papegojor innan hon fick ta hand om denna lilla fågel.

Allt eftersom Pepa återhämtade sig insåg Pablo och Silvana att det inte skulle gå att frisläppa henne. Så varje dag satt hon på en trädgren under dagen och togs in i en voljär om natten. Ett år senare började en vild hanfågel att dagtid besöka Pepa. På natten när Pepa sattes i voljären så försökte Kiwi komma in i den. Efter några månader av envishet tilläts Kiwi slutligen komma in i voljären. Snart därefter så födde de tre ungar som blev framgångsrikt flygga och som senare frisläpptes.

Att hålla Kiwi med Pepa i voljären kändes inte helt riktigt för Silvana, eftersom Kiwi var fullt kapabel att flyga. Så hon fram till en genial lösning nämligen att placera ett stort PVC-rör genom burtaket så att Kiwi kunde komma och flyga iväg medan Pepa var säker inuti voljären. För att hindra

Pepa att nå röret så placerade en sorts glasskiva som skydd över och runt röret.

Under de gångna sju åren har paret häckat 14 gånger. Kiwi kommer och går varje dag. De bereder boet tillsammans och föder upp ungarna. När ungarna är redo att lämna så flyger de ut genom röret tillsammans med Kiwi, stannar i närheten och finner massor av mat i närliggande matare. Efter ett tag så förenar sig ungarna med vilda parakiter på ön.

2012 nådde en brunpannad parakit (*Pyrrhura frontalis*) och fyra sydliga mjölnaramazoner (*Amazona farinosa*) Rodamonte. Den första amazonen som kallades Tonicó hittades på egendomen. Han hade flytt från en illegal voljär efter att ha blivit tagen från sitt bo och han var mycket svag. Tonicó hade en skadad näbb men var tam och hungrig så han placerades i en voljär. Med veterinärvård och lämplig mat blev hans näbb bättre och han återhämtade sig. Den andra fågeln var Morgan, en amazon med bruten vinge som gjorde att han inte kunde flyga. Den tredje var Sumô som kom från Dr. Denis Amorosino, en lokal veterinär. Sumô hade hållits i fångenskap och man hade inte trott att han kunde flyga men efter det att han iakttagit Tonicó i voljären började han också flyga! Under det året skedde den första frisläppningen men Tonicó stannade kvar nära voljären och togs åter om hand för sin egen säkerhet.

Sumô flög däremot iväg och man såg honom aldrig igen. Efter detta började folk lämna in skadade eller misshandlade mjölnaramazoner till paret eftersom man visste att fåglarna behandlades väl.

Räddningarna fick paret att agera permanent för fåglars bästa. 2013 startade Pablo och Silvana med stöd av biologen Patrick Inácio Pina och Dr. Amorosino processen att registrera området officiellt. Deras avsikt var att fylla ett behov genom att erbjuda miljöriktig verksamhet för vilda djur kompatibelt med behörig lokal lagstiftning för rehabilitering av öns olagligt hanterade och misshandlade vilda fåglar. Dessutom involverade Silvana "University of Taubaté" där hon arbetade på sin biologexamen.

Pablo och Silvana har etablerat partnerskap med biologer, veterinärer, lokala politiker och officiella tjänstemän, miljöorganisationer och volontärer. All denna ansträngning hjälpte dem att nå sina mål. Den 2 juni 2014 garanterades officiella kreditiv till "Release and Monitoring area" (frisläppnings- och övervakningsområdet) och det benämndes Área de Soltura Monitorada de Fauna Silvestre - ASM Cambaquara. Man tillåts ta emot, rehabilitera, frisläppa och övervaka fem inhemska vilda fågelarter på Ilhabela - sydlig mjölnaramazon, brunpannad parakit, fjällhuvad papegoja (*Pionus maximiliani*), rödbröstad tukan (*Ramphastos dicolorus*) och blåvingad



parakit. ASM Cambaquara finansieras genom sporadiska donationer och sköts på frivillig basis av Pablo och Silvana, vilka även använder egna medel. Andra volontärer som arbetar vid fristaden består bl.a. av biologer och veterinärer. Tack vare dessa hårt arbetande personer har till dags dato 60 fåglar mottagits och rehabiliterats och sex frisläppningar har skett.

Vid sidan om detta arbete är Silvana mycket aktiv i samhället och bygger upp relationer med lokala officiella representanter samt med familjer för att uppmuntra dem med att hjälpa och skydda frisläppta fåglar. Med stöd av stadens miljöorganisation produceras och distribueras utbildningspamfletter, särskilt i samband med en frisläppning. Detta är en väsentlig del i att hålla papegojorna säkra på Ilhabela. I oktober 2015 hölls en lokal tävling för att bestämma vilken fågelart som skulle vara den officiella på Ilhabela och man röstade på amazonerna! En annan bedrift för ASM Cambaquara är pågående utbildningsinsatser för skydda denna art på ön. Erkännandet ändrade för alltid mångas attityd på Ilhabela.

I november 2015 skedde den första frisläppningen av 13 sydliga mjölnaramazoner som hade flygtränats i den nyligen konstruerade flygvoljären som byggts av WPT. Medlen för denna 12 x 4 x 4 meters inhägnad var en personlig donation från WPT-medlemmen Evet Loewen som presenterats för Pablo och Silvana av veterinären André Saidenberg, WPTs programchef i Brasilien.

Fåglarna har acklimatiserats till omgivande terräng inom flygvoljären. Förutom flygträning har föda gjorts tillgänglig tills dess att fåglarna klarar sig själva. Lyckligtvis är området fullt med olika frukter som kan försörja en växande stam av mjölnaramazoner på Ilhabela. Att lära sig vilda beteenden som att flyga, identifiera rovdjur, lära sig hitta föda och att frukta människor är livsviktigt för att de frisläppta fåglarna ska ha en framgångsrik framtid. Lokala miljömyndigheter, WPT och volontärer var närvarande vid den första frisläppningen. Av 13 frisläppta fåglar togs en om hand efter att ha återvänt till voljärerna. Flera andra sågs och registrerades i området under följande månaders bevakning. Och snart efter frisläppningen visade foton att ett par av *Amazona farinosa* utgjordes av en vild fågel och en som hade en ring märkt av ASM Cambaquara! I mars 2016 kläckte två ringmärkta frisläppta amazoner, med namn Eva (efter Evet Loewen) och Isaac, en unge i det fria. Snart efter frisläppningen försvarade paret voljären som sitt territorium och attackerade även personer som kom för nära. De fann ett träd och häckade endast fyra månader efter frisläppningen. Det var ett mycket speciellt ögonblick då de återvände till Rodamonte för att skaffa föda från guavaträden och stolt visade upp sin unge!

Detta första möte med en liten parakithona har under 8 års tid lett till ASM Cambaquaras framgång i att rädda och frisläppa skadade och konfiskerade fåglar i det fria på Ilhabela. De lever där under Silvana och Pablos vaksamma

och vårdande ögon. Silvana och Pablo är denna underbara framgångssagas hjältar och visar att var och en kan göra skillnad för vilda papegojor och andra djur.

---

*Författaren Isabel Almeida är en brasiliansk ekonom som uppskattar berättande, fågelskådning och initiativ som stödjer frisläppning av fåglar till det fria.*

---

### **Bildtexter:**

(Långt till vänster) Tónico, sydlig mjölnaramazon

(Ovan vänster) Pepa, handmatad

(Ovan till höger) Brotogeris-parakiter i en inhägnad

Mjölnarnaramazoner med frukter i en WPT pre-frisläppningsvoljär

(Överst till vänster) Tiriba, en brunpannad parakit som livnär sig på ananasblommor

(Nederst till vänster) Brunpannad parakit vid matare

(Nederst till höger) Isaac äter lokal frukt

---

## **ATT KLÄTTRA HÖGT för timnejakon**

Dr. Rowan Martin, direktör för World Parrot Trusts Afrikaprogram, rapporterar om de ansträngningar som idag förs för skydda ett vitalt häckningsområde för timnejako (*Psittacus timneh*, även kallad västlig jako) som tidigare ansågs vara en underart av grå jako (*Psittacus erithacus*) men nu räknas som en egen art.

**JAG KONTROLLERADE MIN KLÄTTRINGSUTRUSTNING FÖR FEMTIOELFTE GÅNGEN** och pausade för en inventering. Mer än 20 m under mig kunde jag se skymtar av marken genom små öppningar i lövverket. Då jag firade mig ned var jag aktsam för att inte repen skulle fastna bland de täta grenarna. Runt om mig var en imponerande samling av Alstoniaträd, vart och ett med perfekt skulpterade stödjande rötter i ett mörkt virrvarr. (Övers. anm. Lars: Alstonia är ett släkte av oleanderväxter.)

I öster mindre än 100 m bort kunde jag höra Atlantens tropiska vågor varsamt svepa in mot stranden.

**TIMNEJAKONAS VISSLINGAR OCH ROP** hördes genomträngande. Ett par hade landat nära oss i skogens översta delar. De skrek ljudligt. Dessa papegojor var inte ovana vid att människor klättrade högt upp i träd. Varje år kommer folk från närliggande öar för att ta ungar från bona för att sedan sälja dem för några dollar i Bissau. Jag hade inspekterat ett hålrum som regelbundet

använts som bo. För två år sedan hade en boplundrare hackat upp ett stort hål med machete för att kunna nå ungarna. Lyckligtvis uppmärksammades denna händelse och de snabba aktionerna från teamet som bevakar bona i området ledde till att den bortrövade ungen kunde räddas och återhämta sig (se 'Bananas the Survivor,' 'Bananas, överlevaren', PsittaScene hösten 2014). Följande år, till alla inblandades förtjusning, användes boet igen och då troligen av samma par. Man hoppades intensivt att boet åter skulle användas 2016 och ropen och skriken som kom från träden var ett bra tecken. Jag kontrollerade tecken på häckning och samlade fjädrar och prover från boet för senare analys. Det fanns åtskilliga andra bon att kontrollera och dagen blev allt varmare. Det var tid att försiktigt bege sig därifrån.

WPT har arbetat med lokala partners för att assistera i bevarandet av dessa timnejako i Guinea-Bissau sedan 2013. Detta år besökte teamet ön João Vieira, som har en av de största kända koncentrationerna av häckande jakos, för att fullgöra åtskilliga uppgifter. Förutom att bevaka existerande boutrymmen och ta prover så installerade vi holkar och assisterade en dokumentärfilmare som ville filma dessa fåglar. Vi beledsagades av chefen för nationalparken Quintino Tchantchalam, en lokal ornitolog Hamilton Monteiro, de tidigare boplundrarna Seco och Domingoes och skogsexperterna David Wiles och Martin Spooner. David och Martin hade tagit ledigt från sina ordinarie jobb som professionella arborister till att vara volontärer i Guinea-Bissau. För några år sedan hade Wiles etablerat organisationen "Explore Trees" för att assistera olika team som ledde bevarande och forskning rörande världens högsta träd. "Explore Trees" insåg hur de kunde bidra till bevarande av papegojor då de arbetade med kappapegojor i Sydafrika och deras kunskap och erfarenhet visade sig vara ovärderlig i Guinea-Bissau.

Holkar hade redan satts upp på platser som var utom räckhåll för plundrare i ett försök att stärka den häckande populationen och skapa säkra boutrymmen. Designen på de tillverkade holkarna baserades på de forskningsresultat som tagits fram av Daniel da Costa Lopes, en portugisisk doktorand vid universitetet i Lissabon.

Lopes och kollegor identifierade vilka slags hålrums som papegojorna normalt använde liksom var de var lokaliserade. Positioneringen av holkar leddes också av Seco and Domingoes som gav råd om vilka platser som kunde vara säkrast från plundrare. Seco och Domingoes gav upp plundrandet för några år sedan och är nu anställda för att bevaka bona och att utföra andra aktiviteter för att stödja bevarandet. Man känner sig ödmjuk vid upptäckten att det fanns få platser som plundrare inte skulle anse värt att klättra på, även i träd som var 40 meter höga. Att arbeta för nationalparken gav inte bara en regelbunden inkomst utan det var också en mycket säkrare sysselsättning. Att säkert hala upp 15 kg tunga holkar till de högsta och mest otillgängliga platserna på träden är en utmanande sysselsättning, särskilt i tropisk hetta. Emellertid utrustade med den senaste utrustningen och en god dos envishet

installerade teamet nitton holkar i träden. Nu är det upp till papegojorna att göra sitt jobb.

Under de senaste åren har engagemanget hos åtskilliga organisationer, inte minst IBAP (Instituto da Biodiversidade a das Áreas Protegidas) som sköter nationalparken, sett en rad framgångar. Boplundringen har minskat och viktiga boträd har kunnat sparas undan röjning för risodling. Det återstår dock mycket att göra och framtiden för timnejako i Guinea-Bissau vilar fortfarande på en knivsegg. Framgång kommer endast att kunna uppnås genom arbete tillsammans med samhället som lever med de vilda djuren och växterna med försäkran om att de vill rädda dessa speciella papegojor.

---

World Parrot Trust är djupt tacksam för många organisationers och personers ansträngningar i arbetet inom detta projekt såsom IBAP, "the Coastal Planning Cabinet of Guinea-Bissau", ISPA (ISPA - Instituto Universitário de Ciências Psicológicas, Sociais e da Vida) och "Explore Trees". Detta arbete har fonderats av "Save Our Species" (ett samarbetsinitiativ av IUCN, the Global Environment Facility och the World Bank), MAVA, "Whitley Wildlife Conservation Trust", "ZooMarine", "Bridging Peace Foundation", "Folke H Peterson Foundation" och flera andra enskilda donatorer.

---

### **Bildtexter:**

*(Motsatt sida)* Rowan Martin och Hamilton Monteiro bedömer ett Alstonia-träd

*(Överst till vänster)* Rowan Martin blickar in i skogstaket tillsammans med projektmedarbetaren Amigo

*(Överst till höger)* Vandring med holkar till häckningsområdet

*(Nederst till vänster)* Holkinstallationsteamet 2016, från vänster: Hamilton Monteiro, Quintino Tchanchalam, David Wiles, Seco Bacar Cardoso, Martin Spooner, Domingoes da Cunha Soda, Rowan Martin

*(Nederst till höger)* Tidigare fågelplundraren Domingoes som nu arbetar i projektet

*(Överst)* Timnejako vid bohålighet

*(Högt överst till höger)* Rowan Martin sätter en holk i rätt position *(Långt ner till vänster och höger)* Installation av holkar.

---

## **Stoppa handeln med jako: framsteg**

Vi har kommit ett steg närmare slutet på handeln av vildfångade jakos. Gabon, tillsammans med fem andra afrikanska länder, EU och USA, har lagt fram ett

förslag om att flytta de två jakoarterna, grå jako och timnejako, till CITES Appendix 1. Om det går igenom kommer detta innebära ett förbud på all internationell handel med vilda jakos, vilket skulle rädda livet på tio tusentals vilda fåglar varje år.

Många skulle kanske bli förvånade över att höra att legal handel av vildfångade jako fortfarande är lagligt enligt Convention on International Trade in Endangered Species of Fauna and Flora, känd som CITES. År 2012 lades både grå jako och timnejako till på IUCNs röda lista av hotade arter och kollapserna av vilda populationer blir mer och mer väldokumenterade. Nyliga uppskattningar indikerar att populationer i Ghana har minskat med 90-99% under de senaste två årtionden. WPTs partners i Demokratiska republiken Kongo (DRC) har dokumenterat en hastig ökning av infångandet i de centrala delarna av landet efter kollapser i andra delar.

Även om infångningen till synes hanteras genom ett kvotsystem som borde begränsa handeln till hållbara nivåer, kan tillståndssystemet lätt missbrukas och det finns ingen övervakning över exploaterade populationer. Trots en nationell årlig kvot på 5000 papegojor så registrerades 13980 papegojor som passerade endast två av de provinsiala flygplatserna - ett tydligt exempel på hur det nuvarande systemet sviker arten.

I januari i år rekommenderade CITES att alla länder slutar importera från DRC, men trots det visar undersökningar att infångandet fortsatt. I april gjorde miljödepartementet i DRCs provins Maniema en omfattande radiokampanj för att offentliggöra det olagliga med att fånga papegojor. Man skickade delegeringar till större fångstområden och konfiskerade tillfångatagna fåglar. Kampanjen var möjlig tack vare stöd från WPT och Disney Wildlife Conservation Fund. WPTs FlyFree-program ger fortsatt stöd till vården av de konfiskerade papegojorna och de kan förhoppningsvis snart släppas tillbaka i det vilda.

Även om dessa åtgärder är nödvändiga för att minska flödet av papegojor från detta senaste papegojhandelscenter, så länge som det fortsätter vara relativt enkelt att exportera vilda papegojor genom kvotsystemet så kommer handlarna helt enkelt titta på andra håll i sitt område för att hämta papegojor.

Förslaget om att stoppa den internationella handeln med vilda jako kommer röstas på under CITES-conferensen Conference of Parties som kommer hållas i Johannesburg i Sydafrika senare i år. Det är viktigt att det internationella samfundet inte glömmer bort dessa utpräglade afrikanska papegojor, bland alla diskussioner om elefantelfenben, noshörningshorn och lejonjakt. WPT kommer finnas med i Johannesburg för att säkerställa att jakosarnas röster kommer höras högt och tydligt.

---

**Bildtexter:**

Samarbetande myndigheter i byn Bikende

Provinsiell ministertjänsteman talar med byborna om papegojlagar

Papegojjägare med lockfågel

Jakos som fångats med hjälp av limstick som placerats i palmträd bland kända boplatser

Jakoungar som tagits från den kollektiva boplatser i Banaguma

---

**RÄDDA JAKON!  
Säg NEJ! till handeln**

Tusentals vilda jakos fångas i det vilda och handlas internationellt varje år.

Mycket av handeln är legal och driver arterna till utrotning.

Under de senaste fyra årtiondena har fler än 1.3 miljoner jakos exporterats lagligt. Många dör längs med vägen, och ödelägger direkt och indirekt fler än 3 miljoner vilda fåglar.

Tack och lov arbetar många afrikanska länder tillsammans för att stoppa exporterna, och flera lobbar för att jakoarterna förflyttas till CITES Appendix I på konferensen i oktober.

Denna enda åtgärd skulle stoppa all legal handling av vilda jako.

Snälla, skriv på namnsamlingen för att visa ditt stöd!

*Din signatur kan göra skillnad.*

**PARROTS.ORG/SAVEGREYS**

---

## Med fokus på volontärer - Maria Rogstadius

---

Maria Rogstadius blev involverad i WPT Sweden under 2014, när hon började översätta tidningen PsittaScene till svenska och även administrera den svenska Facebooksidan.

Genom ett intresse för falkenering träffade hon på papegojor och hon delar nu sitt hem med en Meyers långvingepapegoja som heter Luna, grå jakon Pandora, en timnejako som heter Jasper samt Ducorpskakaduan Io.

Att leva med papegojor har gjort henne mer medveten om svårigheterna med att hålla papegojor i fångenskap och hon hoppas att genom utbildning och information kommer beteendeproblemen minska och så även antalet oönskade papegojor.

*Maria och regnbågslorikterna på Longleat - foto @ Olof Borgh*

---

---

### När blev du först intresserad av papegojor?

Jag flyttade från Sverige till Storbritannien år 2008 och var fascinerad av falkenering. När jag tog en femdagarskurs i falkenering träffade jag även på flera papegojor; jag blev omedelbart förälskad i en grönkindad conur, bestämde mig för att jag ville ha en papegoja, och så var det med det. Felix den grönkindade conuren lärde oss mycket om papegojor, men dog tyvärr i ung ålder. Våra liv kändes tomma utan en papegoja, så några månader senare mötte vi Luna, en Meyers långvingepapegoja - hon fyller 6 år i år och tack vare allt som Felix lärde oss kunde vi ge henne en betydligt bättre uppväxt än han fick. En papegoja bör inte hållas ensam, så vi tog hem en grå jako, Pandora. Vår flock inkluderar numer även Ducorpspapegojan Io och timnepapegojan Jasper, som vi båda tog in som vuxna. Jag har sedan vi skaffade Pandora blivit mycket mer medveten om hur livet i fångenskap ser ut för många papegojor, så vi stöder adopterade av vuxna papegojor hellre än köp av ungar från uppfödare. Att få lära känna en vuxen papegoja är precis lika fantastisk och intressant som med en unge - till och med mer, om du frågar mig!

### Vad fick dig att vilja hjälpa till med att bevara vilda papegojor?

Ju mer jag läste om papegojor, desto mer insåg jag vad mycket som är fel i papegojvärlden, med vilda papegojor som fångas eller dödas, habitat som förstörs, och med papegojorna i fångenskap: vingklippning ses fortfarande som acceptabelt i många delar av världen, burar som är för små, ungar som tas från sina föräldrar och präglas på människor. Jag förälskade mig i

kappapegojorna och att läsa på om deras situation var en riktig tankeställare. Jag är mer involverad med att förbättra situationen i fångenskap än bevarandet i det vilda, men båda är precis lika viktiga.

### **Vad innebär din roll inom WPT?**

WPT Sweden formades 2002 som ett gemensamt initiativ av Dan Paulsen och Bo Gerre, i samarbete med Mike Reynolds. År 2009 tog Lars Persson över som representant, och när Lars översättarkollega slutade år 2014 och han efterfrågade hjälp så nappade jag direkt - delvis för att jag gillar översättning och delvis för att det verkade vara en fantastisk chans att bli involverad! 2015 blev jag tillfrågad av Lars att ta över som svensk representant.

Tillsammans med Lars översätter jag tidningen PsittaScene till svenska, jag administrerar en del av de svenska medlemskapen och Lars, jag och några till sköter WPT Swedens facebookside. Mitt största ansvar när det kommer till evenemang är att se till att det finns tillräckligt med svenska broschyrer och informationsmaterial att ge ut. Vi arbetar nära tillsammans med Sveriges Papegojförning (SPF) och tack vare deras generositet blir vi mer och mer synliga i Sverige. Vi har även arbetat med andra organisationer och företag såsom Göteborgs Fågelförning och Parrotmusic för att synliggöra WPT och dela ut svenskt material.

### **Vad är det mest kreativa sättet för att samla in pengar eller synliggöra som du har sett i din roll?**

Att träna papegojor till att måla för att sedan sälja tavlorna och låta vinsten gå till WPT. Rebecka Svensson från Parrotmusic med sin amazon Bebis har gjort mycket för att både samla in pengar och synliggöra WPT i Sverige, inklusive en auktion av en av tavlorna som visades på svensk tv. Vi har också minst en till målade papegoja i Sverige, timnejakon Echo.

### **Vad är dina framtida mål?**

För tillfället siktar jag på att öka World Parrot Trusts synlighet i Sverige, att verka för bättre papegojhållning och papegojuppfödningsskulturer, att få fler svenska medlemmar och förhoppningsvis att få in lite mer pengar till WPT. Sverige är relativt långt framme vad gäller lagstiftning som skyddar papegojornas välfärd, och minimistorlek på bur, vingklippning och handuppfödning är bland de frågor som regleras i lag. Jag skulle vilja se det i fler länder, och genom att öka medvetenheten globalt kanske fler människor inser hur mycket en papegoja faktiskt behöver.



---

## Bildtexter:

(Ovan) WPT-bordet vid en av SPFs träffar (photo @ Anna Marmlind)

(Nedan) Bebis, den målande equadoramazonen (photo @ Rebecka Svensson)

(Medsols från ovan vänster) Ducorpskakaduan Io; grå jakon Pandora; Pandora och Jasper (timnejako) njuter av lite gröt; och Luna, Meyers långvingepapegoja - foton @ Maria Rogstadius

---

## PsittaNytt

### Sällsynt nattpapegoja skyddas av nya lagar i Queensland

En papegojart som en gång troddes utdöd har fått utrymme att börja återhämta sig: ett eget område i Pullen Pullen Nature Reserve i västra Queensland. Nattpapegojan (*Pezoporus occidentalis*) återupptäcktes år 2013 efter 75 års frånvaro. Den hittades på hemligt ställe inom naturreservatet, som hade hoppats kunna hållas gömt. Tyvärr är regeringen nu orolig över att fåglarnas läge nu har hotats. Från och med juni i år riskerar alla som gör intrång på reservatet utan tillstånd böter på \$235,400 eller två års fängelse. För att hjälpa till att upprätthålla detta har Bush Heritage Australia installerat solcellsdrivna satellitkameror för att skydda detta kritiska habitat.

Miljöminister Steven Miles sa, "Detta är första gången miljöbevarandelagarna har använts på detta sätt men så oroliga är våra parkvakter och vetenskapsmännen som arbetar på detta projekt, att vi nu har tagit detta steg."

Läs mer online: <http://tinyurl.com/nightparrotlaw>

### Spixara möjligtvis sedd i det vilda: för första gången på femton år

En lokal bonde kan ha sett en ensam spixara (*Cyanopsitta spixii*) i det vilda i Bahia, Brasilien, för första gången på femton år. Arten deklarerades kritiskt hotad, möjligtvis utrotad i det vilda (Critically Endangered, Possibly Extinct in the Wild, CR-PEW) när den sista hanen försvann år 2000.

Bondens dotter lyckades fånga den flygande fågeln på video med mobilen och hans fru kontaktade biologer från Society for the Conservation of Birds in Brazil (SAVE Brasil, BirdLife Partner), en av organisationerna som handhar Projeto Ararinha na Natureza (Spix's Macaw in the Wild Project). Ortsbor sporrade av iakttagelsen har sedan dess skyddat området, och biologer från Instituto Chico Mendes para a Conservação da Biodiversidade planerar en utfärd för att leta efter aran. Förhoppningen är att fågelns närvaro kommer sporra de lokala myndigheterna till att skydda det 44,000 hektar stora Caatinga- och strandskogsområdet.

Läs mer online: <http://tinyurl.com/spixbrazil>

### **Boktips: A Natural History of Australian Parrots**

A Natural History of Australian Parrots: A Tribute to William T Cooper (En naturhistorisk översikt om australienska papegojor: en tribut till William T Cooper) kommer släppas i Australien i oktober av Nokomis Publishing.

Boken är en minnesgåva om den välkände fågelkonstnären, och innehåller flertalet hittills opublicerade fältskisser, teckningar och målningar.

En uppdaterad text av Coopers långvarige samarbetspartner Joseph Forshaw gör denna specialutgåva komplett. Endast 1200 böcker kommer tryckas upp.

Köp din utgåva: <http://tinyurl.com/nhcooper>

---

## **Händelser**

### **2016 Avian Discovery Tours**

2016 års fågeldestinationer inkluderar Alice Springs i Northern Territory, Bowra Reserve & O'Reilly's Retreat i Queenslands landsbygd, Cairns, och de våta tropikerna inklusive stora barriärrevet. När man lägger till Adelaide med omgivningar, Gluepot och Grampian Mountains blir detta en storslagen papegojresa.

Papegojor som regelbundet ses på denna resa inkluderar undulater och dubbelögda fikonpapegojor, Inkakakaduor och hjälmkakaduor, samt flertalet lorikitarter - upp till 30 arter allt som allt. Gästerna får bekvämas transporter, bra boende och expertguidning. Resorna finns i olika längd vilket ger rimligt pris och spänning för alla. Som vanligt går en del av vinsten från varje resa till World Parrot Trusts bevarandeprogram.

Läs mer och boka din plats: <http://aviandiscoverytours.com>

### **Parrot Lover's Cruise 2016**

Södra Karibien

6-13 november 2016

Upplev några av de blåaste vatten och bästa sightseeing i världen! Utbilda dig själv med papegojeföreläsningar ombord och få en chans att se vilda papegojor under exklusiva exkursioner på en spektakulär kryssning för alla papegojentusiaster! Anlöpningshamnar inkluderar: St Thomas, Barbados, St Lucia, St Kitts och St Maarten.

Boka din plats idag! <http://parrotloverscruise.com>

---

## Möjligheter

### **Belize Bird Rescue**

Vill du ha en chans att arbeta med papegojor i Belize? Belize Bird Rescue letar efter praktikanter och volontärer som är passionerade om djurliv och vill använda sina kunskaper till att hjälpa återlämna vilda fåglar tillbaka dit de hör hemma. Belize Bird Rescue är en icke vinstdrivande räddnings-, rehabilitering- och återsläppscenter för inhemska fåglar i Belize. Kontakta dem för att lära mer och ta reda på vad du kan göra för att hjälpa fåglarna flyga fritt:

[belizebirdrescue@gmail.com](mailto:belizebirdrescue@gmail.com)

<http://belizebirdrescue.com>

### **Echo och Ara - rop efter volontärer**

WPTs partners Echo och Ara Project, Araprojektet, utför viktigt arbete för papegojor, i Bonaire respektive Costa Rica, och de behöver alltid volontärer som hjälper till! Om du har tid över, ta en titt på pågående möjligheter genom att följa länkarna nedan, och se om du skulle passa in.

Voluntärarbete hos Echo: <http://echobonaire.org/volunteer>

Voluntärarbete hos Ara Project: <http://thearaproject.org>

---

## **Papegojor i det vilda:**

### **Rödbukig långvingepapegoja (*Poicephalus rufiventris*)**

"Jag var så lycklig över att få till den här bilden, för den här papegojan finns på framsidan av min safarifågelbibel 'Helm Field Guides - Birds of Kenya and Northern Tanzania'.

Du kan tänka dig att efter att ha använt den här boken titt som tätt och ha sett den här fågelns bild varje dag, så blir det lite av en strävan att hitta en... och på vår sista safaridag i Tanzania, så gjorde jag det."

© Mikel Hendriks, fotograf

---